



Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.III.20.294/2021/8.

A felperes:

felperes neve (felperes címe.)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Juhász ügyvédi iroda (ügyintéző: dr. Juhász Ádám ügyvéd, ügyvédi iroda címe.)

Az alperes:

alperes neve (alperes székhelye)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Fekete Gábor Gergő ügyvéd (ügyvéd címe)

A per tárgya:

Civil szervezet közgyűlési határozatának hatályon kívül helyezése

Az elsőfokú bíróság neve és megfellebbezett határozatának a száma:

Szolnoki Törvényszék 16.P.20.850/2020/15.

A fellebbező fél és a fellebbezés sorszáma:

A felperes, 16.P.20.850/2020/16.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 50 000 (Ötvenezer) forint másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A tényállás

[1] A felperes az alperesi egyesület pártoló tagja volt.

Az alperes elnöke a 2020. április 15. napján kelt levelében arról tájékoztatta a felperest, hogy a pártoló tagsági viszonyát az egyesület elnöksége egyhangú határozattal megszünteti 2020. április hó 20-i hatállyal. A döntés előzményeként 2020. február 20-án, levélben 20 egyesületi tag kérte a felperes pártoló tagságának megszüntetését, mert nem kívántak vele együtt dolgozni.

[2] A határozat indokolásában az egyesület elnöksége kitért arra, hogy a felperes 2019. szeptembere óta az interneten folyamatosan magánhirdetést folytat, továbbá 2020. év eleje óta A... Taxi néven és a saját telefonszámával hirdet, annak ellenére, hogy az autóján az alperes logóját viseli. Ezzel megszegte az Alapszabály I/1.2. pontját.

Az indoklás kitért továbbá arra, hogy az egyesület működési szabályzatában foglaltak szerint az egyesület hírnevének, logójának, kedvezményeinek és tarifájának felhasználásával nem lehet egyéni reklámtevékenységet végezni. A gépkocsin egyéb reklám, hirdetés elhelyezése és viselése csak az elnökség erre vonatkozó előzetes írásbeli hozzájárulása esetén engedélyezett. Hivatkozott az indoklás az Alapszabály III.5.2. pontjára, mely szerint kizárható az egyesületből, az a tag, aki az Alapszabályban vagy a működési szabályzatban foglaltakat súlyosan megszegi, vagy ha a tag egyébként olyan magatartást tanúsít, amellyel az egyesület céljait, vagy a tagok érdekeit súlyosan veszélyezteti, továbbá ha egy éven belül két kisebb súlyú etikai vétséget követ el, vagy más érdeksérelmet eredményező magatartást tanúsít, ha egyébként egyesületi tagsága összeférhetetlen az egyesületi célokkal és érdekekkel.

Az elnökségi döntés megállapította, pártoló tagként a felperes a fenti szabályokat megsértette, ezért hozott az egyesület elnöksége pártoló tagsági viszonyt megszüntető határozatot.

[3] A felperes a határozatban foglaltakkal nem értett egyet, ezért a közgyűléshez benyújtotta a fellebbezését, kérve a határozat megváltoztatását akként, hogy az abban foglaltaknak az alperesi közgyűlés ne adjon helyt. Felperes előadta, hogy álláspontja szerint az abban foglaltak nem valóságok.

[4] Az alperes 2020. július hó 21. napján tartott közgyűlést, és határozat száma) számú határozatával, 22 igen szavazattal egyhangúlag elutasította a felperes fellebbezését.

[5] A határozat jogorvoslati tájékoztatása szerint: „*A határozattal szemben a határozatról való tudomásszerzést követően 30 napon belül bírósági felülvizsgálat kezdeményezhető a Szolnoki Törvényszéknél.*”.

[6] A határozat indokolása kitért arra, hogy az elsőfokú döntés megalapozott volt, mert a lefolytatott bizonyítási eljárás során az volt megállapítható, hogy a felperest számos alkalommal figyelmeztetni kellett a pártoló tagság fennállása alatt a helyes frekvenciahasználat szabályaira, továbbá az éjszakai műszak folyamán több alkalommal is fuvart követelt magának. Kitért a határozat indokolása arra is, hogy a felperes kapott figyelmeztetéseket, azonban a magatartásán nem változtatott, az egyesület logóját használva reklámozta önmagát a Facebook oldalán is és újabban már saját néven is hirdette a taxis szolgáltatást, amiből arra lehet következtetni, hogy ő maga sem az egyesület keretei között képzelel el a jövőjét. Mindezek alapján az indokolás rögzítette, a közgyűlés egyhangúlag arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperes, mint pártoló tag, megsértette az Alapszabály III.5.2. pontjában foglaltakat, amely szerint az egyesületi tagok érdekeit súlyosan veszélyeztető magatartást tanúsított több alkalommal, ezért a fellebbezés elutasításra került.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[7] Az alperes a felperes részére postai úton kézbesítette a fenti határozatot, amelyet a felperes 2020. augusztus hó 14. napján vett át.

[8] A felperes jogi képviselője útján benyújtott pert indító keresetlevele 2020. október hó 19. napján érkezett az elsőfokú bírósághoz.

[9] Ezt megelőzően a felperes a Szolnoki Törvényszék előtt 2020. szeptember hó 16. napján a bírósághoz benyújtott beadványával törvényességi felügyeleti eljárást kezdeményezett az alperessel szemben. Ezen kérelmét a 2020. szeptember hó 12. napján adta postára.

A Szolnoki Törvényszék a 2020. szeptember hó 21. napján kelt Pkt.30.054/2020/2. sorszámu végzésében a felperes törvényességi felügyeleti eljárás lefolytatása iránti kérelmét elutasította. Az indokolásában rámutatott arra, hogy felperes neve a alperes neve ellen kérte a törvényességi felügyeleti eljárás lefolytatását, amely kérelemhez mellékelte az egyesület elnökségének határozatát, a kérelmező pártoló tagsági jogviszonyának megszüntetéséről.

Megállapításra került az eljárásban, hogy valójában a kérelmező a pártoló tagsági jogviszonya megszüntetését sérelmezi a Ptk. 3:35. § és 3:36. § (1) bekezdése alapján.

Mindezekre tekintettel a Szolnoki Törvényszék megállapította, hogy a Civil Szervezetek Bírósági Nyilvántartásáról és az ezzel összefüggő eljárási szabályokról szóló 2011. évi CLXXXI. törvény (Cnyt.) 71/B. § (2) bekezdése értelmében nincs helye törvényességi felüyeleti eljárásnak, ha az arra vonatkozó igény más polgári perben, illetve közigazgatási eljárásban érvényesíthető.

Megállapításra került, hogy a kérelmező a tagsági viszony megszüntetése tárgyában hozott határozat ellen, annak hatályon kívül helyezése iránt kell, hogy keresetet indítson, az ügyben a törvényességi felüyeleti jogkör nem gyakorolható.

[10] Ezt követően a felperes jogi képviselője útján 2020. október hó 19. napján nyújtotta be a keresetlevelet, amelyben kérte, hogy a törvényszék a Ptk. 3:37. § (1) bekezdése alapján helyezze hatályon kívül az alperes közgyűlése által meghozott határozat száma számú határozatot, tekintettel arra, hogy az alperes a működési rendjére vonatkozó szabályok súlyos megsértésével hozta meg a döntését.

A felperes keresetének jogalapjául a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 3:35. §-át, 3:36. §-át és 3:37. §-át jelölte meg.

Előadta, hogy 2020. április hó 20. napjával a pártoló tagsági viszonya megszüntetésre került, erről az alperes elnöke tájékoztatta őt a határozatot tartalmazó levélben.

Kijelentette, hogy az elnökségi határozatban foglaltakat nem tudja elfogadni, mert az alperes szabályait nem sértette meg, gépjárművén kizárólag az egyesület logója szerepelt, egyébként pedig az elnökségi határozat egy konkrét esetkört sem jelölt meg, amely alapszabálysértő lenne, csupán taxatív felsorolást ismertetett, és annyit közölt, hogy a szabályok megsértésre kerültek, amelyet ő nem fogadott el és fellebbezést terjesztett elő. A fellebbezés nyomán az alperes közgyűlése meghozta az határozat száma) számú határozatot, amelyben a fellebbezése elutasításra került és véglegessé vált a döntés a pártoló tagság megszüntetése körében. Az ebben foglaltakat sem tudja elfogadni, figyelemmel arra, hogy fenntartotta, nem sértette meg az alperes szabályzatában foglaltakat. Kifejtette, súlyosan méltánytalannak tartja az alperes döntését. Előadta keresetlevelében, hogy törvényességi felüyeleti eljárás kezdeményezett a Szolnoki Törvényszéken 2020. szeptember hó 16. napján, amely elutasításra került 2020. szeptember hó 21. napján azzal, hogy az igénye más polgári perben érvényesíthető. Hangsúlyozta, hogy ezen eljárás során jogi képviselő nélkül járt el, és csak a határozatból értesült arról, hogy nem a megfelelő eljárást kezdeményezte.

Álláspontja erre tekintettel az volt, hogy a kereseti kérelme nem késett el, hiszen amikor kézhez vette a Szolnoki Törvényszék Pkt.30.054/2020/2. sorszámú végzését, ezután jogi képviselőt meghatalmazva haladéktalanul intézkedett a megfelelő peres eljárás kezdeményezése iránt, a keresetlevél előterjesztése útján, ezért véleménye szerint a perindítási határidőt nem mulasztotta el.

[11] Az alperes érdemi ellenkérelmében elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a felperes a Ptk. 3:36. § (1) bekezdésében írt 30 napos határidőt elmulasztotta, amely határidő anyagi jogi jellegű és a jogi személy határozatainak bírósági felülvizsgálatára vonatkozik. Az alperes hivatkozott a 4/2003. PJE határozatban foglaltakra, mely kimondja, hogy a jogszabályban megállapított keresetindítási határidő nem a bírósági eljárás része, hanem mint az érvényesíthetőség létszakába jutott igény idővetülete az alanyi (anyagi) joghoz, jogviszonyhoz kötődik és mint ilyen, szükségképpen anyagi jogi természetű. Mindezek után álláspontja az volt, hogy ezen határidőt elmulasztotta a felperes, hiszen nem nyújtotta be a keresetlevelet 30 napon belül a perbíróságra, így az igényérvényesítés elévült, ezért elsődlegesen annak elutasítását kérte, figyelemmel a Ptk. 6:21. §-ában foglaltakra.

[12] Másodlagosan – érdemben vizsgálva a felperes keresetét – sem tartotta azt megalapozottnak. Álláspontja szerint egyértelműen bizonyított volt, hogy a felperes online hirdette magát, amelyet szükség esetén tanúk meghallgatásával is tud majd a perben bizonyítani.

Előadta, hogy a felperest, mint pártoló tagot, többször felszólították a megfelelő magatartás tanúsítására, azonban az Alapszabály rendelkezéseit továbbra sem tartotta be, mindezekre tekintettel az alperes álláspontja az volt, hogy a keresetben foglaltak érdemben sem helytállóak.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[13] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította.

[14] Az alperes elévülési kifogására tekintettel elsődlegesen a kereset bíróság előtti érvényesíthetőségét vizsgálta az elévülési szabályok tükrében. E körben ismertette a Ptk. irányadó 3:35. §, valamint 3:36. § (1) bekezdés szabályait. A 30 napos keresetindítási (elévülési jellegű) határidő kezdő időpontját 2020. augusztus 15. napjában határozta meg, figyelemmel arra, hogy a felperes részére postai úton közölte az alperes (2020. augusztus 14-i kézbesítéssel) a per tárgyát képező határozatot. A 30 napos szubjektív határidő ehhez képest 2020. szeptember 14. napján telt le, mely egy hétfői munkanap volt. A bíróság megállapította, hogy ehhez képest a keresetlevél a Szolnoki Törvényszékre – mely az elbírálásra hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróság – csak 2020. október 19. napján érkezett meg. A bíróság nem fogadta el a felperes azon hivatkozását, mely szerint már a 2020. szeptember 16. napján előterjesztett és ezt megelőzően postára adott beadványban törvényességi felügyeleti eljárást kezdeményezett a jelen perbelivel azonos célból.

[15] A bíróság figyelembe vette, hogy már 2020. szeptember 11. napján ügyvédi meghatalmazás készült, melynek tárgya az alperes határozatának hatályon kívül helyezésével kapcsolatos eljárás kezdeményezése. A felperes a perfelvételi tárgyalásokon maga adta elő, hogy a közgyűlési határozat postai kézbesítését követően ügyvédet keresett fel, akinek meghatalmazást adott és ekkor kioktatásban is részesült, majd az ügyvéd segített kitölteni a nyomtatványt, melyet utóbb postára adott.

[16] A törvényszék álláspontja az volt, hogy már a törvényességi felügyeleti eljárásra vonatkozó kérelmet is elkésztett terjesztette elő a felperes a szubjektív perindítási határidő elmulasztásával, figyelemmel arra, hogy a beadványnak a határidő utolsó napján meg kell érkezni a bírósághoz. A jogszabályban megállapított keresetindítási anyagi jogi határidőre a Ptk. 8:3. § előírásai az irányadók. A felperes pert indító beadványa pedig még később, csak 2020. október 19. napján érkezett be, a Szolnoki Törvényszék, mint perbíróság ekkor lajstromozta azt. A 30 napos elévülési határidő elteltét követően benyújtott kereset érdemi vizsgálata ezért nem volt lehetséges. A felperes igényérvényesítési joga elévült, a bíróság ezért a keresetet érdemi ítélettel elutasította.

A fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem

[17] Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, kérve annak megváltoztatását és az ügy érdemében történő döntést akként, hogy a bíróság keresetének adjon helyt. Fellebbezésében továbbra is hangsúlyozta, az alperesi határozat jogorvoslati záradéka megtévesztő volt, az bírósági felülvizsgálat kezdeményezésének lehetőségére vonatkozott annak szövegezése. Nem vitatta, hogy a 2020. augusztus 15-i kezdő időponttól számított 30 napos határidő 2020. szeptember 14-ig tartott, azonban hangsúlyozta, hogy a törvényességi felügyeleti eljárást kezdeményező beadványát már 2020. szeptember 12. napján postára adta, még az elévülési időn belül. A beadvány tartalmából kitűnik, hogy annak valós célja nem törvényességi felügyeleti eljárás, hanem a sérelmezett határozat hatályon kívül helyezésének ítélettel történő megállapítása. Idézte a Pp. 149. § (4) bekezdését, mely alapján álláspontja szerint a határidő utolsó napján a bíróság címére ajánlott küldeményként postára adott beadvány határidőben benyújtottnak tekintendő.

[18] Hangsúlyozta, a bíróság a perben meg tudta állapítani, hogy a kereseti kérelem valójában a pártoló tagsági jogviszony megszüntetését sérelmezi és a Ptk. 3:35. és 3:36. § (1) bekezdésén alapul. Ennek ellenére a törvényszék érdemben nem vizsgálta a keresettel érvényesíteni kívánt követelés megalapozottságát. Kitért továbbá arra, a 2021. szeptember 11-i meghatalmazás dátumából nem vonható le az a következtetés, hogy a felperes bíróság által kifogásolt beadványát jogi képviselő útján terjesztette elő. A beadványt felperes személyesen, egyedül készítette és saját, önálló döntése alapján adta postára ajánlott küldeményként 2020. szeptember 12. napján. Nem lehet tehát úgy tekinteni, mintha a felperes jogi képviselő útján kezdeményezte volna a korábbi nemperes eljárást. Továbbra is kérte figyelembe venni, a Pp. 149. § (4) bekezdése alapján a határidő utolsó napját megelőzően postára adott küldeménye hatályosan előterjesztettnek minősül. Idézte Magyarország Alaptörvényének XXVIII. cikkét, melyben rögzített alapvető jog sérelmét állította, mivel a jogszerűen előterjesztett igényét a törvényszék nem bírálta el. Állítása szerint őt nem érheti hátrány azért, hogy nem jogvégzett személyként az alperesi határozatban közöltek szerint, nem megfelelő jogcímen próbálta meg igényét egyébként határidőben érvényesíteni. A jogszabályi rendelkezések ilyen szigorú és kötött formában történő értelmezése a jogos érdekét érvényesíteni kívánó fél számára aránytalan hátrányt okoz.

[19] Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult. Álláspontja szerint téves az a felperesi hivatkozás, hogy a jogorvoslati tájékoztatás félrevezető volt. A Ptk. 3:36. § rendelkezése a XI. fejezet keretén belül biztosít garanciális jogorvoslati lehetőséget, mely e fejezet címe folytán a jogi személy

határozatainak bírósági felülvizsgálata körébe tartozó jogintézmény. A bírósági felülvizsgálat nem keverhető össze a törvényességi felügyeleti eljárással. Alperes nem vitatta, hogy a törvényességi felügyeleti eljárást kezdeményező beadványon nem szerepel jogi képviselő ellenjegyzése, azonban a felperes személyes meghallgatása során többször is előadta, hogy azt megelőzően már ügyvédhez fordult és tőle kapott tanácsokat az eljárás megindításához. Ezt alátámasztja az ügyvédi megbízási szerződés keltezése is, mely a beadvány postára adását megelőző napra szolgált, és tartalmát tekintve már egyértelműen a perbeli képviselet ellátására vonatkozott. Mindezek alapján megállapítható, hogy a felperes legalább konzultáció szintjén jogi képviseletet vett igénybe, a fellebbezés hivatkozásai ezért iratellenesek. Felperes már a legelső beadvány benyújtása előtt személyesen konzultált a jogi képviselővel, akinek megbízást is adott. Amennyiben felperes úgy érzi, sérült a bírósághoz forduláshoz való joga, az nem az alperes érdekkörében felmerült okból történt.

[20] A határidő-számítás kapcsán alperes hangsúlyozta, a Pp. 149. § (4) bekezdése nem irányadó, a Kúria 4/2003. számú PJE határozatában foglaltak szerint ugyanis a keresetindítási határidő anyagi jogi határidő. Erre nézve a Ptk. 8:3. §-ának rendelkezéseit kell alkalmazni. A beadványnak tehát a határidő utolsó napjáig a bírósághoz be kell érkeznie. Mindezek ismeretében téves a felperes Pp. szerinti határidő-számításra vonatkozó hivatkozása.

[21] Az alperes fellebbezési ellenkérelmére adott észrevételében a felperes továbbra is fenntartotta a fellebbezésében kifejtett jogi álláspontját, külön sérelmezve a bírósághoz forduláshoz fűződő alkotmányos alapjogának megsértését.

Az ítéltábla döntésének indokai

[22] A fellebbezés nem alapos.

[23] Az elsőfokú bíróság az alperes elévülési kifogására tekintettel helyesen vizsgálta elsődlegesen azt, hogy történt-e a felperes részéről a Ptk. 3:36. § (1) bekezdése által előírt 30 napos perindítási határidő-mulasztás. A Ptk. 3:36. § (1) bekezdés előírásából kitűnik, hogy a jogi személy határozatának bírósági felülvizsgálata a kezdeményezésre jogosult személy részéről a határozat hatályon kívül helyezése iránti kereset útján kezdeményezhető. A törvényi rendelkezés folytán ez attól az időponttól számított 30 napon belül lehetséges, amikor a jogosult a határozatról tudomás szerzett vagy a határozatról tudomást szerezhetett volna. A Ptk. 3:36. § (1) bekezdés utolsó fordulata 1 éves jogvesztő határidőt ír elő a perindításra, ebből következően a 30 napos határidő elévülési jellegű.

[24] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a felek által sem vitatott kezdő időpontját e határidőnek, mely figyelemmel a Ptk. 8:3. § (1) bekezdésére a határozat 2020. augusztus 14-i kézbesítési időpontját követő nap. A 30 napos elévülési határidő ennek megfelelően 2020. szeptember 14. napján telt le, mely nem munkaszüneti nap volt. Ehhez képest a pert indító keresetlevél 2020. október 19-i benyújtása mindenképpen határidőn túl történt.

[25] Ezzel kapcsolatban a felperes fellebbezésében is felhozta a határidő-mulasztás kimentése érdekében azon hivatkozását, hogy a sérelmezett alperesi határozat jogorvoslati tájékoztatása megtévesztő volt és ezért korábban ugyanazon törvényszéken, ahol utóbb a perindításra is sor került törvényességi felügyeleti eljárást kezdeményezett. Állította, hogy ezen eljárás megindítása a 30 napos elévülési határidőn belül történt meg, mivel a bírósághoz 2020. szeptember 16. napján érkezett, a nemperes eljárást kezdeményező beadványát már 2020. szeptember 12. napján postára adta. Ezen fellebbezésben is fenntartott hivatkozással kapcsolatban helyes jogi álláspontot foglalt el az elsőfokú bíróság, amikor a 2016. évi CXXX. tv. (Pp.) alkalmazása körében is megfelelően irányadó (1/2017. Polgári Jogegységi határozat folytán) Kúria 4/2003. Polgári Jogegységi határozatát vette alapul (továbbiakban: PJE).

[26] A PJE a keresetlevél benyújtására megállapított határidő-számításra nézve a Polgári perrendtartás rendelkezéseit nem találta alkalmazhatónak, tekintettel arra, hogy a keresetlevél bírósághoz történő benyújtását a Kúria nem tekintette „perbeli cselekménynek”, a bírósági út kezdeményezése ugyanis az anyagi jogi igényérvényesítés önálló szakasza. A jogszabályban megállapított keresetindítási határidő nem a bírósági eljárás része, hanem mint az érvényesíthetőség létszakába jutott igény idővetülete az anyagi joghoz, jogviszonyhoz kötődik, ezért szükségképpen anyagi jogi természetű. Mindebből következően a felperes által fellebbezésében is hivatkozott Pp. 149. § (4) bekezdés határidő-számítási szabálya, mely kizárólag az eljárásjogi határidőkre vonatkozik, jelen esetben nem érvényesül. Amint a PJE indokolás VI.2. pontja is egyértelműen rögzíti, a perindítási határidővel érintett keresetlevélnek a határidő utolsó napján, a munkaidő végéig a bírósághoz meg kell érkeznie. A keresetindítási határidőt a fél – jogszabály eltérő rendelkezése hiányában – elmulasztja akkor is, ha a keresetlevelet a határidő utolsó napján ajánlott küldeményként postára adja. Az elévülési határidő elmulasztásának kimentésére tehát semmiképpen sem alkalmas a felperes hivatkozása, mert valójában még a törvényességi felügyeleti eljárás kezdeményezésére is a Ptk. 3:36. § (1) bekezdése által előírt anyagi jogi határidő elmulasztásával került sor, figyelemmel arra, hogy a 2020. szeptember 14-én, a munkanap végén letelt anyagi jogi határidőn túl, csak 2020. szeptember 16. napján érkezett meg a Szolnoki Törvényszékre az egyébként helytelen megjelölésű eljárást kezdeményező beadvány.

[27] Az alperes elévülési kifogása folytán az elévülés számítására a Ptk. 6:21-25. §-aiban írt szabályokat kell alkalmazni és ha az elévülési kifogás alapos, a határidő elmulasztásának következményeként az ügy érdemében hozott ítéletben kell a keresetet elutasítani, ahogy ezt helyesen tette az elsőfokú bíróság. Ha az időmúlás a követelés elévülésére vezetett, az elévült követelést bírósági úton már nem lehet érvényesíteni [Ptk. 6:23. § (1) bekezdés]. Ezt a bíróságnak – nem hivatalból –, hanem kifogás esetén kell érdemben vizsgálnia, ezért írja elő a PJE ilyen esetben az érdemi ítélettel történő döntés szükségességét.

[28] A felperes fellebbezésében állította, hogy jelen esetben sérült Magyarország Alaptörvényének XXVIII. cikk (1) bekezdése, mely mindenkinek jogot biztosít ahhoz, hogy valamely perben érvényesíteni kívánt jogait törvény által felállított független, pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson észszerű határidőn belül elbírálja. E fellebbezési hivatkozással kapcsolatban az ítéltábla ismételten a PJE iránymutatására hívja fel a figyelmet, mivel az indokolás VI/1. pontjában a Kúria részletesen kifejtette, hogy a fellebbezésben is hivatkozott – a korábbi Alkotmány 57. § (1) bekezdésével tartalmilag egyező – alkotmányos jogot biztosító rendelkezés nem jelent korlátozhatatlan alanyi jogot a perindításra. A keresetindítás határidőhöz kötése a bírósághoz fordulás alapjogának

alkotmányos korlátozása, melyet az Alkotmánybíróság összefüggésbe hozott a jogállamhoz tartozó jogbiztonság érvényesülése követelményével (185/B/1991/3. AB határozat). Emellett az ítéltábla megjegyzi, a keresetindítási határidő törvényi előírása elsősorban bizonytalan jogi helyzetek időbeli elhúzódnak megelőzését szolgálja.

[29] A felperes a fellebbezési ellenkérelemre tett észrevételéhez kapcsolódóan az ítéltábla szükségesnek tartja még kitérni arra, az elévülési határidő elmulasztása miatti jogvesztés figyelmen kívül hagyása az arra helytállóan hivatkozó alperesi kifogás elbírálásának mellőzését jelentené, mely által sérülne a bíróság kérelemhez kötöttségének jogelve [Pp. 1. § (2) bekezdés, (2) bekezdés]. Ez egyúttal jogszerűtlen eljárási hátrányt okozna a megalapozott védekezést előterjesztő alperes számára.

[30] A kifejtett indokolásbeli kiegészítések mellett az ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdésre történt hivatkozással helybenhagyta.

[31] Az eredménytelenül fellebbező, ezáltal a másodfokú eljárásban pervesztes felperes Pp. 83. § (1) bekezdés alapján köteles a jogi képviselő útján fellebbezési ellenkérelmet előterjesztő alperes másodfokú eljárási költségeinek megtérítésére. Az alperesi jogi képviselő által felszámított költség összege összhangban áll a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdés, valamint az (5) bekezdés szabályaival, így az ítéltábla azt elfogadva határozta meg a felperes által másodfokú eljárási költségként fizetendő alperesi ügyvédi munkadíj összegét.

Szeged, 2021. november 19.

Dr. Hámori Attila s.k.

a tanács elnöke

Dr. Dobler László s.k.

előadó bíró

Dr. Tolna András s.k.

táblabíró